

Langeskogen

*

Referanse:

Steinsvåg, K. M. 2020. Naturverdier for lokalitet Langeskogen, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2019. NaRIN faktaark. BioFokus. MFU. (Weblink til alle bildene fra lokaliteten: <https://biofokus.no/narin/?nid=7722>)

Referansedata

Fylke: Hordaland
Kommune: Bergen
H.o.h.: 50-475 moh

(ca 50daa) mellomboreal 5% (ca 50daa) nordboreal 5% (ca 50daa)
Areal: 995 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2019

Inventør: KMF

Vegetasjonssone: boreonemoral 30% (ca 300daa) sørboreal 55% (ca 550daa) alpin 5%

Vegetasjonseksjon: O3-Sterkt oseanisk

Sammendrag

Langeskogen er kartlagt i forbindelse med naturfaglige registreringer av områder tilbudt til frivillig vern 2019. Området ligger på ryggen sør for Løvestakken, mellom Fjøsanger og Fyllingsdalen i Bergen kommune. Det strekker seg fra ca. 50 moh og opp snaufjellet på Løvestakken, rundt 475 moh. I dette høydespennet inngår det lisdier som vender øst, vest og sør, samt ryggen sør for Løvestakken. Ulike helninger og flere bergvegger er med på å gi naturfaglig variasjon i området.

Berggrunnen er fattig, med granittisk øyegneis, og det er for det meste bart fjell med noe tynt morenedekke. Hoveddelen av området ligger i boreonemoral (BN) og sørboreal sone (SB), mens det går over i små områder med mellomboreal (MB), nordboreal (NB) og alpint lengre opp på fjellet. Området ligger ellers i sterkt oseanisk seksjon (O3), noe som tilsier potensielle for oseaniske arter. Blåbærskog og bærlyngskog er trolig vanligste grunntyper i skogen. Rike skogtyper som svak lågurtskog, lågurtskog og høgstaudekog er sjeldne eller fraværene.

Foreslått forvaltningsområde er et lite til middels stort område med noe naturvariasjon. Det er dominans av fattig furudominert skog, samt også innslag av noe snaufjell her. Samtidig er det aller meste av skogen preget av tidligere nokså omfattende utnyttelse, men det er sparsomme innslag av biologisk eldre trær. Det er grunn til å framheve positive trekk som en god del skog i sørboreal vegetasjonssone og også noe i boreonemoral sone. Arronderingen er middels god til litt dårlig. Lisdierne i øst er kuttet på en uheldig måte, men det meste av ryggen sør for Løvestakken er med.

Området er ganske representativt for distriktet, med sin dominans av fattig furuskog. Det er trolig et av de største gjenværende furuskogene nær Bergen sentrum, samt antagelig den eldste. Det er innslag av ospeskog og andre boreale lauvtrær, mens det er nokså sparsomt med edellauvskog. Det savnes reine og litt frodige edellauvskoger av noe størrelse og innslaget av boreonemoral regnskog med furu mangler helt. Det er med andre ord de typiske, representative trekkene som er viktigst her, og mer sjeldne skogtyper er det dårlig med.

I alt er det avgrenset 4 kjerneområder, der 3 av disse er kystmyr. Den siste er en gammel kystfuruskog som er lokalt viktig (C). To av myrene har fått verdi viktig (B) og en er lokalt viktig (C). Samlet areal er omlag 372 daa, det vil si rundt 37% av totalarealet. Ingen rødlistearter ble påvist under feltarbeidet. Det vurderes å være lite potensial for rødlistede arter i området, men noen vil kunne finnes.

Området oppnår middels mangeloppfyllelse på naturtypen gammel furuskog. Dette fordi gammel furuskog er middels representert i området og har et middels udekket vernebehov i Hordaland. På generelle mangler har området lite biologisk gammel skog, men en del av skogen ligger nok nær opptil grensen for biologisk gammel furuskog på høy bonitet. Mye av skogen ligger på høy bonitet men ikke alt er i hogstklasse IV slik at det gir middels på høyproduktiv skog og lavlandsskog. Dette gir middels mangeloppfyllelse på generelle mangler. Restaureringspotensialet vurderes som middels da den halvgamle furuskogen på sikt kan utvikle større naturfaglige kvaliteter i form av mer gamle og døde trær samt også større arts- mangfold. Området har ganske stort areal med skog for å ligge sentrumsnært i Bergen kommune, men det er allikevel ikke større enn at det gir lav mangeloppfyllelse på storområde. Området gis samlet sett verdi som lokalt verdifullt (1 stjerne).

Feltarbeid

Feltarbeidet ble utført av Kirstin Maria Flynn Steinsvåg over tre feltdager 19. og 21.08.2019 og 18.10.2019. Feltarbeidet ble samkjørt med kartlegging av det tilgrensende landskapsvernområdet på Fjøsanger. Det ble gjort forhåndsvurderinger av området slik at kartleggingen ble lagt til steder der det var potensielle for verdifulle naturtyper i skog.

Det meste av området var tilgjengelig, men det var enkelte bratte steder som var mer utfordrende å undersøke. Selv om enkelte verdifulle naturtyper kan ha blitt oversett anses området nå som nokså godt kartlagt.

Tidspunkt og værets betydning

August var en gunstig måned for å fange opp aktuelle arter. Kombinert med bra vær var det et godt tidspunkt for å fange opp karplanter, lav og moser. Oktober var et gunstig tidspunkt for å fange opp både marklevende og vedboende sopp.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Området inngår i arbeidet med frivillig skogvern i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen og grunneiere. Tilbudsområdet som er vurdert omfattet et areal på 1686 daa.

Tidligere undersøkelser

En større del av området er tidligere kartlagt som en gammel furuskog med verdi C (Moe 20xx). I artskart er det registrert en del artsfunn, hovedsaklig fremmede treslag som sitkagran, vestameikansk hemlokk og europalerk. Ellers er det registrert en del vanlige arter. Ingen MiS-figurer er registrert.

Beliggenhet

Området ligger mellom Fjøsanger og Fyllingsdalen i Bergen kommune, sør for Løvstakken. Det omfatter toppen av Løvstakken og ryggen i sør ned til Gullstølen, samt lisiden i øst ned til Fjøsanger.

Naturgrunnlag

Topografi

Undersøkelsesområdet strekker seg fra Fjøsanger landskapsvernområde ca. 25 moh. til toppen av Løvstakken ca. 475 moh. Forvaltningsområdet strekker seg fra ca. 50 moh. i sør til toppen av Løvstakken. Flere bekkedrag og bergvegger, sammen med de relativt store høydeforskjellene, er med på å skape topografisk variasjon. Det er lisider som vender mot både øst, sør og vest som gir en variasjon i eksposisjon. Også et par små tjern ligger innenfor området.

Geologi

Berggrunnen er fattig, med for det meste granittisk øyegneis. Det er for det meste bart fjell med enkelte områder med morenedekke. Berggrunnen gir ikke grunnlag for kalkkrevende planter. Undersøkelsesområdet grenser til Fjøsanger naturminne som er et geologisk naturminne med avsetninger fra siste mellomistid.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: O3-Sterkt oseanisk, vektasjonsone: boreonemoral 30% (ca 300daa) sørboreal 55% (ca 550daa) alpin 5% (ca 50daa) mellomboreal 5% (ca 50daa) nordboreal 5% (ca 50daa) .

Hoveddelen av området ligger i boreonemoral (BN) og sørboreal sone (SB), mens det går over i små områder med mellomboreal (MB), nordboreal (NB) og alpint lengre opp på fjellet. Det blir utdelige soneringer og overganger mot alpin sone. Området ligger ellers i sterkt oseanisk seksjon (O3), noe som tilsier potensiale for oseaniske arter.

Klima

Ulike helninger, høydespenning og flere bergvegger er med på å gi naturfaglig variasjon i området. Her er det et spenn fra soleksponerte og tørre partier til skyggefulle og fuktige partier.

Økologisk variasjon

Den økologiske variasjonen må betegnes som relativt liten. Topografisk er det variasjon fra slake partier i sør, samt enkelte små plataer langs ryggen, og over mot flere stupbratte berghamre opp mot toppen av Løvstakken. Det er lisider som vender både øst, sør og vest.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Antagelig er blåbærskog og bærlyngskog de vanligste grunntypene med mest av førstnevnte. I tillegg kommer det også noe lyngskog på knauser enkelte steder, dvs at fattige skogtyper er helt dominerende. Det er parti med bergknauser og bergvegger, særlig opp mot toppen av Løvstakken. I den østvendt lisida med mot Fjøsanger er det noen bekkedrag i mindre kløfter, men disse har ingen særlige verdier. Enkelte mindre ospeholt finnes også, men da med relativt unge trær. Det er ingen antydninger til mer kalkrike skogtyper og heller ikke rikere, kildepåvirkede skogtyper.

Av våtmarksmiljøer finnes det på ryggen sør for Løvstakken flere myrdrag med fattige myrtyper. Det er stort sett vekslinger mellom nedbørsmyr og fattig jordvannsmyr. Det er også et tjern på denne ryggen med noe kalkfattig helofyttsump.

Vegetasjonen oppe på snaufjellet er ikke særlig godt undersøkt, men er for det meste dominert av kalkfattig berg og flekkvis litt kalkfattig fjell-lynghei og dels kalkfattig leside. Små partier med kalkfattig rabbe finnes også. Også nede i skogen er det mindre areal med kalkfattig berg og blokkmark/grov ur. På vestsiden av Løvstakken er det et parti med rester av semi-naturlig eng og beiteskog på blokkmark, preget av gjengroing i lengre tid (i sein gjenvekstfase), og av kalkfattig grunntype.

Skogstruktur og påvirkning

Skogen er jevnt preget av tidligere hogstpåvirkning, og trolig er det få trær som er over 150 år innenfor området. Det meste av furutrærne og boreale lauvtrær virker derimot yngre og mye er trolig under 100 år.

Det er gjennomgående lite dødt trevirke og konsentrasjoner av dette opptre sjelden. Et unntak enkelte ansamlinger av flere furugadd spredt i sørenden av forvaltningsområdet. Her er trolig også de eldste furutrærne på under 150 år. Ingen furulæger av noe størrelse ble sett. Noen kontinuitet i dødt trevirke er det ikke snakk om.

Overveiende fattig furudominert skog medfører at mye av skogen er glissen og ikke særlig høyvokst. Særlig gjelder det i høyreliggende skog. Grov, høystammet furuskog er mangelvare, og den mest produktive skogen finnes i sørøstre del av forvaltningsområdet.

Plantefelt er etablert flere steder, med både norsk gran og sitkagran, men det er kun snakk om mindre areal innenfor forvaltningsområdet. Utenfor er det plantefelt med både sitkagran, vestamerikansk hemlokk og europalerk. Disse treslagene

har blitt spredt inn i forvaltningsområdet og finnes sprett over hele arealet. Plantefeltene med vestamerikansk hemlokk er hogd, men det gjenstår fremdeles en del arbeid med fjerning av oppslag i omliggende områder.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Langeskogen. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Gullstølen

Naturtype: Gammel furuskog - Gammel kystfuruskog
BMVERDI: C

Areal: 351daa

Innledning: Lokaliteten er beskrevet av Kirstin Maria Flynn Steinsvåg i Miljøfaglig Utredning den 3.4.2020, basert på eget feltarbeid 19.8.2019 og 18.10.2019. Undersøkelsen er gjort i forbindelse med naturfaglige registreringer av områder tilbudt til frivillig vern 2019, på oppdrag for Miljødirektoratet. Beskrivelse og verdisetting følger DN-håndbok 13 sine reviderte faktaark fra høsten 2014, samt inkluderer terminologi etter NiN-2.1, i skala 1:5000 (Bratli mfl. 2017). Rødlitestatus for arter følger norsk rødliste fra 2015 (Henriksen og Hilmo 2015), og rødlitestatus for naturtyper følger rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018). Lokaliteten erstatter den tidligere registrerte lokaliteten Gullstølen (BN00000731) registrert i 2000 av Bjørn Moe (Moe 2002). Ny avgrensning er basert på GPS-målinger i felt og ortofoto. Omlag halve lokaliteten ligger utenfor arealet som er tilbudt til frivillig vern og er derfor dårlig undersøkt i 2019.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i lisa øst og sør for Gullstølen, mellom Fjøsanger og Fyllingsdalen i Bergen kommune. Den grenser til plantefelt i øst, bebyggelse i sør og øst og ellers til yngre og mer påvirket skog. Berggrunnen består av granittisk øyegneis, med bart berg og noe tynt morenedekke. Lokaliteten ligger i overgangen mellom sørboreal (SB) og boreonemoral sone (BN) og i sterkt oseanisk seksjon (O3).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av gammel furuskog med utformingen gammel kystfuruskog. NiN-grunntype veksler mellom blåbærskog og bæryngskog. Skogen fanges ikke opp av noen truede naturtyper etter norsk rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018). Furu er dominerende treslag, men det er innslag av bjørk, rogn, osp og enkelte hassel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er dominert av middelaldrende til eldre furuskog med enkelte noe eldre trær som begynner å få kroketekrone. Det er noe usikkert om skogen er gammel nok til å utfigureres som gammel furuskog, men det er tatt med under tvil. Det er lite liggende død ved, men noen parti har litt stående død ved. Disse er av ganske lik alder, dimensjon og nedbrytningsgrad. Det er flere turstier som krysser området.

Artsmangfold: Lokaliteten domineres av vanlige arter for furuskog på Vestlandet, som einer, blåbær, røsslyng, tyttebær, klokkeling, krekling, blokkebær, stri kråkefot, bjørnekam, blåtopp, bjørneskjegg og skogstjerne. Området ble undersøkt på høsten, men ingen marklevende eller vedboende sopp av interesse ble funnet. Moser og lav av interesse er heller ikke funnet.

Fremmede arter: Det er innslag av flere fremmede treslag her, blant andre vestamerikansk hemlokk (SE), sitkagran (SE) og norsk gran.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et større areal med sammenhengende furudominert skog i et ellers tett bebygd område nær Bergen sentrum. Arealet som er avgrenset innenfor lokaliteten virker å være noe eldre og noe mindre påvirket av plantasjer med fremmede treslag enn arealene rundt. Trolig er dette et av de største restarealene med furuskog i Bergen sentrum.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor (351 daa), har ingen rødlistede eller kjennetegnende arter, har trolig noen parti i aldersfase og har lite død ved. Samlet sett vurderes lokaliteten som lokalt viktig – C.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene i lokaliteten vil være å la skogen utvikle seg fritt for inngrep, med unntak av fjerning av fremmede arter.

2 Løvestakken sør

Naturtype: Kystmyr - Annen kystmyr
BMVERDI: B

Areal: 6,9daa

Innledning: Lokaliteten er beskrevet av Kirstin Maria Flynn Steinsvåg i Miljøfaglig Utredning den 6.4.2020, basert på eget feltarbeid 18.10.2019. Undersøkelsen er gjort i forbindelse med naturfaglige registreringer av områder tilbudt til frivillig vern 2019, på oppdrag for Miljødirektoratet. Beskrivelse og verdisetting følger DN-håndbok 13 sine reviderte faktaark fra høsten 2014, samt inkluderer terminologi etter NiN-2.1, i skala 1:5000 (Bratli mfl. 2017). Rødlitestatus for arter følger norsk rødliste fra 2015 (Henriksen og Hilmo 2015), og rødlitestatus for naturtyper følger rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018). Lokaliteten er ikke tidligere kartlagt. Avgrensning er basert på GPS-målinger i felt og ortofoto.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like sør for toppen av Løvestakken, på ryggen mellom Fjøsanger og Fyllingsdalen i Bergen kommune. Den grenser til plantefelt med sitkagran (SE) i øst, og ellers furudominert skog. Berggrunnen består av granittisk øyegneis, med bart berg og noe tynt morenedekke. Lokaliteten ligger trolig i boreonemoral sone (BN), og i sterkt oseanisk seksjon (O3).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av kystmyr med utformingen annen kystmyr. NiN-grunntype veksler mellom svært og temmelig kalkfattige myrflater (åpen myrflate) og ombotrofe myrflater (nedbørsmyr). Deler av myra fanges opp av den nær truede naturtypen nedbørsmyr (V3) etter norsk rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018).

Bruk, tilstand og påvirkning: I sørenden av myra krysser en kraftlinje delvis over myra, og det er gamle kjørespor her som trolig har tilknytning til kraftlinja. En sti krysser kanten av myra i samme område som gir noe tråkkslitasje. Påvirkningen har trolig ikke betydelig innvirkning på hydrologien.

Artsmangfold: Lokaliteten domineres av vanlige arter for fattig myr, som blåtopp, rome, røsslyng, klokkeling, tyttebær og torvmoser Sp-hagnum spp.

Fremmede arter: Det er plantet sitkagran (SE) langs østsiden av myra. I tillegg er de fremmede treslagene vestamerikansk hemlokk (SE), edelgran (NR) og platanlønn (SE) registrert i nærområdet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i relativ nærhet til to andre lignende myrer i et landskap dominert av furuskog med innslag av andre treslag som bjørk og rogn. Den ligger ganske nær Bergen sentrum og arealet med natur er omkranset av tett bebyggelse.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor (6,9 daa), består av annen kystmyr og er intakt. Samlet sett vurderes lokaliteten som viktig – B.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene i lokaliteten vil være å la den utvikle seg fritt for inngrep.

3 Langatjørna vest

Naturtype: Kystmyr - Annen kystmyr
BMVERDI: B

Areal: 9,7daa

Innledning: Lokaliteten er beskrevet av Kirstin Maria Flynn Steinsvåg i Miljøfaglig Utredning den 6.4.2020, basert på eget feltarbeid 21.8.2019. Undersøkelsen er gjort i forbindelse med naturfaglige registreringer av områder tilbudt til frivillig vern 2019, på oppdrag for Miljødirektoratet. Beskrivelse og verdisetting følger DN-håndbok 13 sine reviderte faktaark fra høsten 2014, samt inkluderer terminologi etter NiN-2.1, i skala 1:5000 (Bratli mfl. 2017). Rødlitestatus for arter følger norsk rødliste fra 2015 (Henriksen og Hilmo 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018). Lokaliteten er ikke tidligere kartlagt. Avgrensing er basert på GPS-målinger i felt og ortofoto.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like sør for Løvsstakken, ved Langatjørna på ryggen mellom Fjøsanger og Fyllingsdalen i Bergen kommune. Den grenser til Langatjørna i øst og ellers til furudominert skog med enkelte små plantefelt med sitkagran (SE) her og der. Berggrunnen består av granittisk øyegneis, med bart berg og noe tynt morenedekke. Lokaliteten ligger trolig i boreonemoral sone (BN), og i sterkt oseanisk seksjon (O3).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av kystmyr med utformingen annen kystmyr. NiN-grunntype veksler mellom svært og temmelig kalkfattige myrflater (åpen myrflate), ombotrofe myrflater og ombotrofe myrkanter (begge nedbørsmyr). Det er også noe kalkfattig helofyttsump i kanten av Langatjørna. Deler av myra fanges opp av den nær truede naturtypen nedbørsmyr (V3) etter norsk rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018).

Bruk, tilstand og påvirkning: En sti krysser kanten av myra like sør for Langatjørna og gir noe tråkkslitasje. Påvirkningen har trolig ikke betydelig innvirkning på hydrologien.

Artsmangfold: Lokaliteten domineres av vanlige arter for fattig myr, som blåtopp, bjørneskjegg, stjernestarr, rome, duskmyrull, røsslyng, klokkeling, krekling, dvergbjørk, soldoggarter *Drosera* spp. og torvmoser *Sphagnum* spp. I kanten mot tjernet finnes arter som flaskestarr, bukkeblad og nøkkerose.

Fremmede arter: Det er plantet sitkagran (SE) et par plasser langs østsiden av myra. I tillegg er de fremmede treslagene vestamerikansk hemlokk (SE), edelgran (NR) og platanlønn (SE) registrert i nærområdet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i relativ nærhet til to andre lignende myrer i et landskap dominert av furuskog med innslag av andre treslag som bjørk og rogn. Den ligger ganske nær Bergen sentrum og arealet med natur er omkranset av tett bebyggelse.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor (9,7 daa), består av annen kystmyr og er intakt. Samlet sett vurderes lokaliteten som viktig – B. Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene i lokaliteten vil være å la den utvikle seg fritt for inngrep.

4 Løvsstakken sør 2

Naturtype: Kystmyr - Annen kystmyr
BMVERDI: C

Areal: 4,2daa

Innledning: Lokaliteten er beskrevet av Kirstin Maria Flynn Steinsvåg i Miljøfaglig Utredning den 6.4.2020, basert på eget feltarbeid 18.10.2019. Undersøkelsen er gjort i forbindelse med naturfaglige registreringer av områder tilbudt til frivillig vern 2019, på oppdrag for Miljødirektoratet. Beskrivelse og verdisetting følger DN-håndbok 13 sine reviderte faktaark fra høsten 2014, samt inkluderer terminologi etter NiN-2.1, i skala 1:5000 (Bratli mfl. 2017). Rødlitestatus for arter følger norsk rødliste fra 2015 (Henriksen og Hilmo 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018). Lokaliteten er ikke tidligere kartlagt. Avgrensing er basert på GPS-målinger i felt og ortofoto.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sørvest for toppen av Løvsstakken, på ryggen mellom Fjøsanger og Fyllingsdalen i Bergen kommune. Den grenser til furudominert skog på alle kanter. Berggrunnen består av granittisk øyegneis, med bart berg og noe tynt morenedekke. Lokaliteten ligger trolig i boreonemoral sone (BN), og i sterkt oseanisk seksjon (O3).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av kystmyr med utformingen annen kystmyr. NiN-grunntype veksler mellom svært og temmelig kalkfattige myrflater (åpen myrflate), ombotrofe myrflater og ombotrofe myrkanter (begge nedbørsmyr). Deler av lokaliteten fanges opp av den nær truede naturtypen nedbørsmyr (V3) etter norsk rødliste for naturtyper 2018 (Artsdatabanken 2018).

Bruk, tilstand og påvirkning: En kraftlinje krysser myra, og det er tydelige og relativt dype kjørespor her som trolig har tilknytning til kraftlinja. Påvirkningen har trolig noe innvirkning på hydrologien.

Artsmangfold: Lokaliteten domineres av vanlige arter for fattig myr, som blåtopp, rome, røsslyng, klokkeling, tyttebær og torvmoser *Sphagnum* spp.

Fremmede arter: Det er ingen fremmede arter på myra, men innslag av sitkagran (SE), vestamerikansk hemlokk (SE), edelgran (NR) og platanlønn (SE) er registrert i nærområdet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i relativ nærhet til to andre lignende myrer i et landskap dominert av furuskog med innslag av andre treslag som bjørk og rogn. Den ligger ganske nær Bergen sentrum og arealet med natur er omkranset av tett bebyggelse.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten (4,2 daa), består av annen kystmyr og er svakt påvirket. Samlet sett vurderes lokaliteten som lokalt viktig – C.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for de biologiske verdiene i lokaliteten vil være å la den utvikle seg fritt for inngrep.

Artsmangfold

Furu er dominerende treslag. I tillegg finnes det en del bjørk og rogn spredt i skogen. Noen ospeholt med ganske unge trær finnes enkelte steder. Andre boreale lauvtrær som selje, hegg og gråor opptre bare spredt og sparsomt, uten å være bestanddannende. Av varmekjære treslag så forekommer hassel spredt, men ikke bestanddannende.

Feltsjiktet virker gjennomgående trivielt i hele området, dominert av lyng og andre lite næringskrevende arter.

Mose- og lavfloraen virker ikke spesielt interessant. Området har et teoretisk potensial for fuktighetskrevende moser og lav knyttet til boreonemoral regnskog, men innenfor undersøkte områder ble det ikke funnet indikasjoner på slike, og topografien tilsier at dette elementet neppe er oversett.

Potensialet for krevende og rødlistede sopp virker også begrenset. Til det er skogsmiljøene gjennomgående for kalkfattige

og forekomsten av død ved for sparsom.
Ingen arter er registrert under feltarbeidet.

Avgrensning og arrondering

Det foreslåtte forvaltningsområdet er redusert i forhold til utredningsområdet og dekker 995 daa. Arealet som er utelatt ligger i den østvendte lisa ned mot Fjøsanger. Det er utelatt for å ekskludere de fleste plantefeltene. Noe areal ligger oppe på snau fjellet, og er uten særlige naturverdier, men for å fange opp hele spennet i soneringen kan dette forsvares.

Arronderingen er middels god til litt dårlig. Lisidene er kuttet på en uheldig måte, særlig på grunn av plantefeltene i lisidene.

Andre inngrep

En kraftlinje går gjennom området og deler arealet i to. Det er også en mindre kraftlinje som går fra Fyllingsdalen opp til toppen av Løvstakken. Der er det flere mindre bygninger inkludert en mast. Det går mange turløyper, både merkede og ikke merkede stier i området. Det er noe slitaje forbundet med disse, særlig der de krysser våtmark og fuktig vegetasjon. Noen steder er det gjort tiltak som klipping og steinlegging for å redusere slitasjen. Bruken av skogen som turområde er omfattende.

Vurdering og verdisetting

Foreslått forvaltningsområde er et relativt lite område med noe naturvariasjon. Det er dominans av fattig furudominert skog, samt også innslag av noe snau fjell her. Samtidig er det aller meste av skogen preget av tidligere nokså omfattende utnyttelse, men med enkelte innslag av biologisk noe eldre trær. Det er grunn til å framheve positive trekk som en god del skog i sørboreal vegetasjonssone og også noe i boreonemoral sone. Arronderingen er middels god til litt dårlig. Lisidene i øst er kuttet på en uheldig måte, men det meste av ryggen sør for løvstakken er med.

Området er ganske representativt for distriktet, med sin dominans av fattig furuskog. Det er trolig et av de største gjenværende furuskogene nær Bergen sentrum, samt antagelig den eldste. Det er innslag av ospeskog og andre boreale lauvtrær, mens det er nokså sparsomt med edellauvskog. Det savnes reine og litt frodige edellauvskoger av noe størrelse og innslaget av boreonemoral regnskog med furu mangler helt. Det er med andre ord de typiske, representative trekkene som er viktigst her, og mer sjeldne skogtyper er det dårlig med.

I alt er det avgrenset 4 kjerneområder, der 3 av disse er kystmyr. Den siste er en gammel kystfurusog som er lokalt viktig (C). To av myrene har fått verdi viktig (B) og en er lokalt viktig (C). Samlet areal er omlag 372 daa, det vil si rundt 37% av totalarealet. Ingen rødlistearter ble påvist under feltarbeidet. Det vurderes å være lite potensial for rødlistede arter i området, men noen vil kunne finnes.

Området oppnår middels mangelloppfyllelse på naturtypen gammel furuskog. Dette fordi gammel furuskog er middels representert i området og har et middels udekket vernebehov i Hordaland. På generelle mangler har området lite biologisk gammel skog, men en del av skogen ligger nok nær opptil grensen for biologisk gammel furuskog på høy bonitet. Mye av skogen ligger på høy bonitet men ikke alt er i hogstklasse IV slik at det gir middels på høyproduktiv skog og lavlandsskog. Dette gir middels mangelloppfyllelse på generelle mangler. Restaureringspotensialet vurderes som middels da den halv-gamle furuskogen på sikt kan utvikle større naturfaglige kvaliteter i form av mer gamle og døde trær samt også større arts-mangfold. Området har ganske stort areal med skog for å ligge sentrumsnært i Bergen kommune, men det er allikevel ikke større enn at det gir lav mangelloppfyllelse på storområde. Området gis samlet sett verdi som lokalt verdifullt (1 stjerne).

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Langeskogen. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bar-trær	Gamle løv-trær	Gamle edel-løvtrær	Tre-slagsfordeling	Topo-grafisk-variasjon	Vegetasjons-variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
1 Gullstølen	**	*	*	0	0	0	*	*	*	0	0	-	-	*
2 Løvstakken sør												-	-	
3 Langatjørna vest												-	-	
4 Løvstakken sør 2												-	-	
Samlet vurdering	*	0	0	0	0	0	*	**	*	0	0	*	**	*

Mangelloppfyllelse

Området oppnår middels mangelloppfyllelse på naturtypen gammel furuskog. Dette fordi gammel furuskog er middels representert i området og har et middels udekket vernebehov i Hordaland. På generelle mangler har området lite biologisk gammel skog, men en del av skogen ligger nok nær opptil grensen for biologisk gammel furuskog på høy bonitet. Mye av skogen ligger på høy bonitet men ikke alt er i hogstklasse IV slik at det gir middels på høyproduktiv skog og lavlandsskog. Dette gir middels mangelloppfyllelse på generelle mangler. Restaureringspotensialet vurderes som middels da den

halvgamle furuskogen på sikt kan utvikle større naturfaglige kvaliteter i form av mer gamle og døde trær samt også større artsmangfold. Området har ganske stort areal med skog for å ligge sentrumsnært i Bergen kommune, men det er allikevel ikke større enn at det gir lav mangeloppfyllelse på storområde.

Samlet sett vurderes mangeloppfyllelsen som middels.

Vurdering av mangeloppfyllelse for ulike vernemålsetninger for lokalitet Langeskogen.

Mangelnaturtyper: Middels mangeloppfyllelse

Generelle mangler (lavlandsskog, høybonitets skog og biologisk gammel skog): Middels mangeloppfyllelse

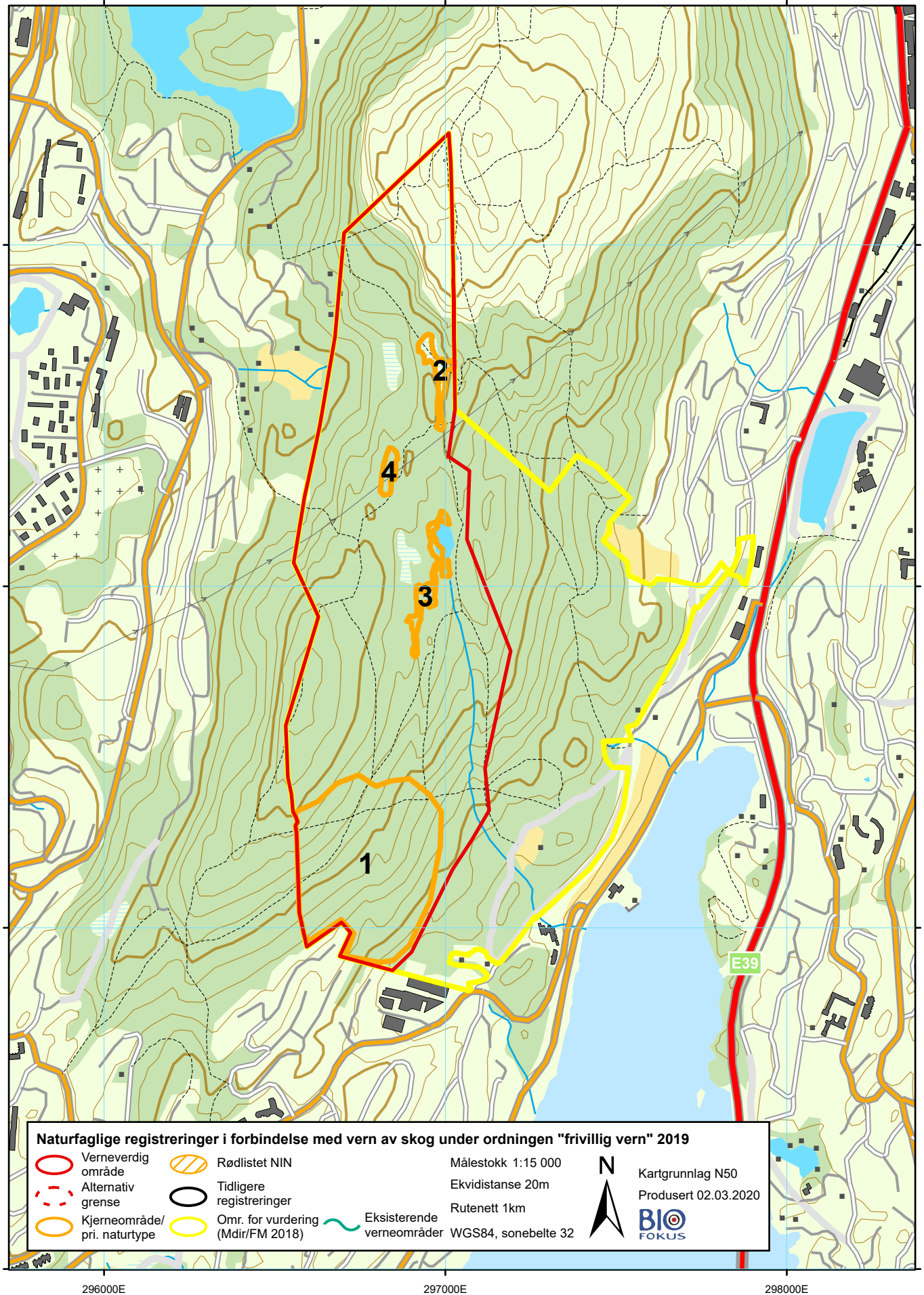
Restaurering- og utviklingspotensial: Middels mangeloppfyllelse

Storområdekvaliteter: Ingen-lav mangeloppfyllelse

Samlet mangeloppfyllelse: Middels mangeloppfyllelse

Referanser

Moe, B. 2002. Kartlegging av naturtyper i Bergen kommune. Bergen kommune. Miljø, byutvikling og tekniske tjenester. Rapport 2002, 117 sider.

Bilder fra området Langeskogen

Den østvendte lia nedenfor Gullstølen. Foto: Kirstin Maria Flynn Steinsvåg

Furugadd i skogen øst for Gullstølen. Foto: Kirstin Maria Flynn Steinsvåg

Utsyn mot vest med deler av myra sør for Langatjørna i midten av bildet. Foto: Kirstin Maria Flynn Steinsvåg

Skogområdet øst for Gullstølen. Foto: Kirstin Maria Flynn Steinsvåg